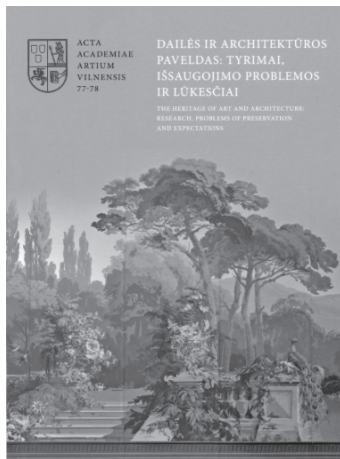


Liudas Truikys. V., 2015  
Sudarytojai *Edmundas Gedgaudas, Živilė Ambrasaitė*  
Dailininkė *Sigitė Chlebinskaitė*

Šis albumas, tai bendras Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejaus bei VDA leidyklos darbas, kuriame apžvelgiami svarbiausiai beveik prieš 30 metų mirusio Lietuvos scenografijos kūrėjo kūriniai. Knyga prasidėjo nuo minties išleisti L. Truikio darbų katalogą, tačiau po ilgo triušio katalogas virto albumu, išsamiai pristatančiu scenografo kūrybą.



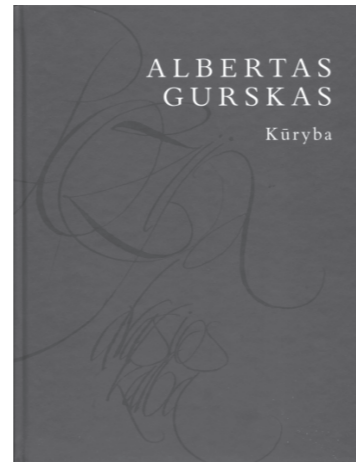
Dailės ir architektūros paveldas: tyrimai, išsaugojimo problemos ir lūkesčiai. V., 2015  
Sudarytoja *Dalia Klajumienė*

Dvigubas „Acta Academia Artium Vilnensis“ tomas (72–73), skirtas paveldo išsaugojimo problematikai. Kultūros paveldo fundamentiniai tyrimai vis papildomi naujais atradimais, o paveldo saugos ir paveldotvarkos procesai yra labai dinamiški ir nuolat kintantys, todėl periodiškas profesionalus jų vertinimas ir refleksija yra būtini. Temos aktualumą atspindi gausus būrys mokslininkų, restauratorių ir paveldosaugos specialistų, atsiliepusių į paskatinimą įvairiais aspektais analizuoti dailės ir architektūros paveldą.



*Danutė Petrauskaitė*  
Lietuvių muzikinė kultūra Jungtinėse Amerikos Valstijose, 1870–1990:  
tautinės tapatybės kontūrai. V., 2015  
Dailininkas *Martynas Gintalas*

Monografija atskleidžia lietuvių muzikinės kultūros vaizdą JAV, pradedant jos užuomazgomis XIX a. pabaigoje ir baigiant 1990 m., supažindina su pagrindiniais muzikinio gyvenimo dalyviais bei organizatoriais. Į muzikinę veiklą autorė žvelgia per tautiškumo prizę: parodo kaip tautinės tapatybės raida įtakoją emigrantų meninę raišką ir kaip jie, dainuodami, grodami, vaidindami ir kurdami prisidėjo puoselėjant egzilyje lietuviybę, atkuriant bei stiprinant nepriklausomą Lietuvos valstybę.



Albertas Gurskas. Kūryba. V., 2015  
Sudarytojai *Albertas Gurskas, Rasa Janulevičiūtė*

Šriftas ir kaligrafija modernioje visuomenėje užima nepaprastai svarbią vietą. Tai matoma kasdien, kiekviename žingsnyje, todėl labai svarbu, kad būtų profesionalu, meniškai ir įtaigu. Tam lietuvių kaligrafijos mokyklos kūrėjas Albertas Gurskas paskyrė daugiau kaip penkis dešimtmečius. Ši knyga ir yra skirta atspindėti ilgą dailininko kūrybos kelią.



Young designer prize. 2015/Jaunojo dizainerio prizas. 2015  
Sudarytoja *Kristina Puleikytė*  
Dailininkė *Monika Janulevičiūtė*

2015 m. vykusio konkurso „Jaunojo dizainerio prizas“ katalogas.

## Skiautiniai kitaip

Šį rugsėjį galerijoje „Artifex“ veikia personalinė Luke Hayneso paroda „Archi-textile“. Luke Haynes (g. 1982 m.) studijavo architektūrą ir menus Niujorke, vėliau pradėjo kurti didelio formato skiautinius, kuriuose vyrauja portretų, žmonių figūrų, Šiaurės Amerikos kultūros „ikoninių“ personažų, tipažų atvaizdavimas. Ardydamas tradicinio skiautinio formą, Luke Haynes savo darbas suteikia jam naujų šiuolaikinių reikšmių. Autorius transformuoja jauką pažįstamą funkcionalų skiautinį į ryškų, žadinantį vizualius pojūčius meno kūrinį.

L. Haynes gimė ir išaugo Jungtinių Amerikos Valstijų Pietuose. Po studijų eksperimentavo su skiautinio technika, tuo pat metu tyrė menus bei kultūrą visame pasaulyje. Atsitiktinis susidūrimas su tekstilės likučių dėže sužadino menininko vaizduotę. Jo pirmas skiautinis, dydžiu lygus standartiniam popieriaus lapui, paskatino ilgus metus eksperimentų, atradimų ir skiautinio sampratos permąstymą. L. Haynes sukūrė ištisą sistemą, kaip iš skiaučių sudaryti visumą,

kuri nutrintų ribas tarp šiuolaikinio dizaino, skiautinio ir menų. Menininkas dirba specialia technika, valdydamas skiaučių komponavimą gana nemažuose darbų formatuose. Haynes aktyviai dalyvauja parodose visame pasaulyje, sulaukdamas ypatingo įvertinimo tiek savo gimtinėje, tiek Didžiojoje Britanijoje ir Airijoje – šalyse, turinčiose tradicijų ir istorinių reikšmių skiautinio kūrime. Keliaudamas ir kurdamas menininkas projektams naudoja medžiagas, surinktas iš to regiono, kuriame kūrinys atliekamas, bendruomenės, tuo pačiu kalbėdamas būtent tos specifinės vietos tekstilės kalba. Parodoje eksponuojami L. Haynes kūriniai leidžia atverti duris į jo kūrybos pasaulį bei permąstyti skiautinio technikos prasmę šiuolaikinėje kultūroje. Suteikiama galimybė išvysti darbus, kuriuose matyti ankstyvas autoriaus smalsumas technikai ir eksperimentavimas, tuo pat metu rodomi ir naujaisi jo kūriniai, susiję su materialumo ir perdirbimo idėjomis. Visuose menininko darbuose galima išvystyti jo architektūrinę prieigą prie skiautinio, kurį jis toliau tiria ir naudoja kaip mediją. *Mūsų inf.*



# VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA

INFORMACINIS BIULETENIS Nr.7 (248) 2015 RUGSĖJIS



## Raštas, audinys ir siūlas „Titanike“

Parodoje „Raštas, audinys, siūlas“ (angl. *Pattern, fabric, thread*) pristatomi Lenkijos menininkų darbai, peržengiantys ribą tarp meno ir amato (meninų audinių). Audimas čia tampa centriniu meninės raiškos motyvu. Klausiami, kokį vaidmenį jis atlieka audinyje? Tradiciniame prasmės audimas sukuria ritmišką raštą ir suteikia kūriniui dekoratyvų vaizdą, tačiau ar jis gali dekonstruoti raštą? Kas nutiktų, jei pažvelgtume plačiau? Ar raštas pakankamai pajėgus atskleisti dekoratyviojoje struktūroje slypinčias schemas?

Sąvoka „raštas“ apima gana platų reikšmių spektrą ir yra vartojama įvairiose srityse. Žvelgiant paviršutiniškai, „raštas“ galima suprasti kaip tam tikrą motyvą arba lengvai atkartojamą šablono. Įvairiose mokslo disciplinose schemas padeda apibendrinti ir susisteminti mūsų turimas žinias apie pasaulį. Perteikę informaciją simbolių bei kodų kalba, sukuriame grafinę nematomos struktūros vizualizaciją.

Visuose parodoje „Raštas, audinys, siūlas“ pristatomuose kūriniuose kaip kompozicinis ir struktūrinis pamatas buvo panaudota audimo technika. Kūriniuose regima ornamentika siekiama iškelti klausimus, kurie aktualūs šiuolaikinių raštų kūryboje. Audimas yra veikla, kuri įprastai siejama su namais, tačiau viešojoje erdvėje ji tampa pakankamai galinga priemone kelti įvairius klausimus: kaip individą kuria visuomenė? Kaip architektūra veikia mūsų pasąmonę? Ar mes tapome mados aukomis? Visus šiuos klausimus kelia parodoje pristatyti darbai.

„Raštas, audinys, dizainas“ yra parodos „Menas vs dizainas?“ tęsinys. Minėta paroda buvo pristatyta 2014 m. meno centre „CCA Laznia“. Parodos kuratorė – Vilniaus galerijos „Artifex“ vadovė Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė. Parodoje „Menas vs dizainas“ pristatyti darbai skatino lankytojus susimąstyti apie ribos tarp meno ir dizaino (ne)egzistavimą.



Parodoje dalyvavę menininkai atskleidė šios priešpriešos absurdiškumą. Parodoje pristatyti kūriniai, viena vertus, gali būti suprantami kaip kūrybiški funkcinė prasmė originalūs dizaino darbai, kita vertus, jie pavojingai priartėja prie meno kūrinio būdingo „nenaudingumo“. Ar gali marškinėliai arba megztinis tapti meno kūriniumi, estetinio išgyvenimo objektu? *Mūsų inf.*

Kairėje – Julitos Wojcik darbas, dešinėje – bendras parodos vaizdas.

Iš prof. Alberto Gursko parodos atidarymo Akademijos galerijoje



## SIMPOZIUMAS NIDOJE

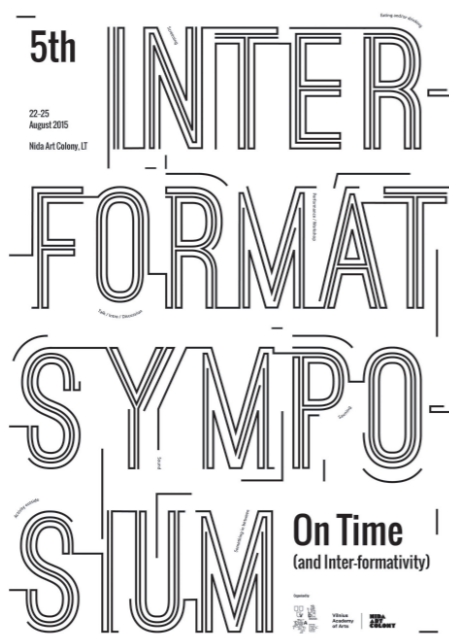
VDA Nidos meno kolonijoje jau penktą kartą vyko tarptautinis simpoziumas „Interformatas: apie laiką ir inter-formatyvumą“. Per ketverius metus šis renginys jau tapo žinomu meno ir mokslo festivaliu ne tik visoje Lietuvoje, bet ir Europoje. Simpoziume Nidoje šįkart dalyvavo menininkai Julijonas Urbonas ir Tomas Grunskis, filosofai Kristupas Sabolius ir Aldis Gedutis, kritikas Jurijus Dobriakovas ir daugelis kitų.

Penktasis simpoziumas „Interformatas“ siekė dviejų tikslų: pirma, aptarti ir permąstyti simpoziumą kaip empirinę ir diskursyvią erdvę, kurioje žiniomis dalijamasi įvairiomis formomis, peržengiant mums įprastus paskaitas, seminarus, prezentacijas, diskusijas ar performanso, *stand-up* pasirodymo, dalyvaujamojo renginio, improvizacijos, etc. šablonus; antra, pasvarstyti laiką kaip terpę, skirtą dalintis patirtimis ir žiniomis, atvirą, tąsą, ir, drauge, turinčią aiškias ribas. Šiais metais simpoziumą kuravo dr. Vytautas Michelkevičius ir menininkas-kuratorius Andrew Gryf Paterson (SCO/FIN/FR).

„Interformatas“ trims naktims ir dviems dienoms pasidalinti įžvalgomis apie laiką ir inter-formatyvumą susirinko apie keturiasdešimt menininkų, kuratorių, tyrėjų, filosofų, praktikų ir laiko vadybininkų. Daugiau kaip pusė jų jau yra dalyvavę ankstesniuose „Interformato“ simpoziumuose (iš viso simpoziumuose (įskaitant šį) sudalyvavo apie 200 dalyvių), tad jie galėjo atsigręžti atgal ir permąstyti praėjusių ketverių metų patirtis. Tačiau į simpoziumą pakviesta ir naujų veidų, kurie pasidalijo naujomis konteksto įžvalgomis.

„Interformato“ programa buvo suskirstyta į ilgesnes ir trumpesnes laiko atkarpas. Programoje – pasvarstymai, intervencijos ir alternatyvūs laiko suvokimo prietaisai ar veiklos, kurias galima laikyti tiek laiko matavimu, tiek laiko švaistymu, chrono-viltimis ir baimėmis.

Svarbi šio simpoziumo dalis yra dokumentavimas bei įvairūs jo modeliai, kaip kad aktikomentavimas (angl. *proactive documentation* – performatyvūs



dokumentavimas), archyvavimas ir apdorojimas, mat tai yra būdas pasidalinti renginio idėjomis ir patirtimis su platesne publika, bei jam žinti neilgą drauge praleistą laiką. Visa dokumentacija vėliau bus surinkta į žurnalą, kurį kiti simpoziumų rengėjai galėtų naudoti kaip pasiūlymų (instrukcijų) rinkinį.

„Interformato“ simpoziumai Nidos meno kolonijoje vyksta nuo 2011 metų kasmet vis kita tema.

Pagrindiniai klausimai ir raktažodžiai: Kaip Nida ir kitos atokios vietovės pakeičia laiko tėkmės nuovoką? Ilgesnių ir trumpesnių laiko atkarpų vertė; laiko matavimo ir švaistymo prietaisai; laiko ir laiko matavimo disciplinos; kartotės ir refleksijos; ilgos trukmės praktikos; chrono-viltys ir baimės; kas nutinka, kai pristatymo laikas sukeičiamas su kavos pertraukėlėmis? Tvarkaraščių persiklojimai ir intervencijos; prastovos, pabaigos, chronopolitika; laiko suvokimas: praktinis ir teorinis aspektai; performansas vietoje paskaitos ir teorijų kūrimas performansu; kaip įtalpinti savo dvejų metų tyrimą į 2 ar 20 min. nenaudojant *powerpoint* prezentacijų?

Simpoziumo dalyviai: AEAEAEAE (NO/DE), Clotilde Amprimoz (FR), Tautvydas Bajarkėvičius (LT), Jogintė Bučinskaitė (LT), Jurij Dobriakov (LT), Terence Erraught (IE), Error (US/EE/FI), Aldis Gedutis (LT), Maris Grosbahs (LV), Tomas Grunskis (LT), Gabriel Hensche (DE), Hannah Harkes (UK/EE), Theun Karelse (NL), Laurynas Katkus (LT), Maria Kotlyachkova (RU/SE) with remote contributions by Ilya Grishaev (RU) & DJ123 (RU), Björn Kühn (DE), Claudia Larcher (AT), LiNas (NeringaFM, LT) kartu su nuotoliniu būdu John Grzinich (US/EE), Taavi Suisalu (EE) ir Gilles Furtwängler (CH), Marianna Maruyama (US/NL) su nuotoliniu dalyvavimu Saulius Leonavičius (LT), Romi Mikulinsky (IL), Marina Noronha (BR/FI), Ieva Rekštytė (LT), Fiona Reilly (IE), Anna Romanenko (DE), Jodi Rose (AU/DE), Nastja Sade Rönkkö (FI/UK), Kristupas Sabolius (LT), Ciara Scanlan (IE), Karolis Tamosiunas (LT), Jol Thomson (CA/DE), Julijonas Urbonas (LT), Sofia Varino (PT/US/DE), Julia Wirsching (DE).

nah Harkes (UK/EE), Theun Karelse (NL), Laurynas Katkus (LT), Maria Kotlyachkova (RU/SE) with remote contributions by Ilya Grishaev (RU) & DJ123 (RU), Björn Kühn (DE), Claudia Larcher (AT), LiNas (NeringaFM, LT) kartu su nuotoliniu būdu John Grzinich (US/EE), Taavi Suisalu (EE) ir Gilles Furtwängler (CH), Marianna Maruyama (US/NL) su nuotoliniu dalyvavimu Saulius Leonavičius (LT), Romi Mikulinsky (IL), Marina Noronha (BR/FI), Ieva Rekštytė (LT), Fiona Reilly (IE), Anna Romanenko (DE), Jodi Rose (AU/DE), Nastja Sade Rönkkö (FI/UK), Kristupas Sabolius (LT), Ciara Scanlan (IE), Karolis Tamosiunas (LT), Jol Thomson (CA/DE), Julijonas Urbonas (LT), Sofia Varino (PT/US/DE), Julia Wirsching (DE).

*Mūsų inf.*

## VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS KRONIKA



Alfonso Vilpišauskas savoparodoje

**Liepa**  
23 d. „Titaniko“ parodų salėje atidaroma tapytojo iš Kauto Alfonso Vilpišausko jubiliejinė personalinė paroda „Dvasinė vienvė“

**Rugpjūtis**  
22–25 d. Nidos

meno kolonijoje vyksta tarptautinis simpoziumas „Interformatas: apie laiką ir inter-formatyvumą“

27 d. „Titaniko“ parodų salėje atidaromos parodos „Raštas, audinys, siulas. Menas vs dizainas? 2 dalis“ ir tarptautinė tekstilės „Tarptautėjimas“

31 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma Justino Vaitickūno paroda

## Rugsėjis



Iš parodos „Tarptautėjimas“



Atidaroma Mykolas Belous paroda



Justinas Vaitickūnas ir Romė Biazūtė

8 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma Roko Dovydeno paroda „Pottery is the new video“

16 d. „Prospekto“ fotografijos galerijoje atidaroma prof. Alvydo Lukio paroda „Neįkainojamos kolekcijos“

17 d. Galerijoje „Artifex“ atidaroma Luke Hayneso (JAV) paroda „Architextile“

21 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma jubiliejinė prof. Alberto Gursko kūrybos paroda

24 d. „Titaniko“ parodų salėje atidaroma ukrainiečių dailininko Mykolas Belous tapybos paroda „Tik spalva“

## Iš Vlodo Drėmos užrašų

1965. 01. 08

Mokslinės tarybos posėdyje Dailės Institute buvo sprendžiamas skulptūros katedros vedėjo rinkimo klausimas. Paduotas tik vienas pareiškimas, nors kvalifikuotų skulptorių pedagogų skaičius, dargi su profesorių vardais, gana didelis, kaip pvz. Aleksandravičiaus Petro Povilo, Petrulio Napoleono ir kitų, dirbančių savo ar ir ne savo specialybėje, o vienok niekas jų nepasiūlė savo kandidatūros į skulptūros katedros vedėjo postą po Juozo Mikėno mirties. Pareiškimą padavė tik vienas Gediminas Jokūbonis, ir kaip aukščiau stovinėiose organizacijose numatyta, jo kandidatūra praėjo labai sklandžiai: iš 20 balsavusiųjų tarybos narių tik vienas pasisakė prieš. O vis tik vienas turėjo savo nuomonę, nors galėjo būti tai balsas iš tų narių, kurie viešai rekomendavo jį, kaip prof. Aleksandravičius ar Napoleonas Petrulis. Ne tai, kad savo kvalifikacijomis Jokūbonis netiktų šioms pareigoms. Jis savo kūryba bei asmeniškio charakterio privalumais pilnai save užrekomendavo šioms pareigoms. Keisčiausiai tai, kad docento laipsniui gauti formaliai visai nebuvo reikalaujamas pedagoginio darbo stažas, kurio jis visai neturi, o ... ligšiolinio atlyginimo aukštis, kuris turėjo būti ne mažesnis docento, katedros vedėjo atlyginimui. Labai jau keisti įstatymai ar jų interpretacija.

Vyt. Mackevičius priverstas viešai ir oficialiai pripažinti, kad jo vadovaujamo Dailės Instituto mokslinis lygis kas kart vis daugiau smunka, taip kad šešto kurso studentas dar nepajėgus kai kada atlikti reikiamo akademinio piešinio su sudėtingesniu rakursu, o ką jau bešnekėti apie kompozicijos uždavinių sprendimus, kurie paprastai labai jau primityvūs. O juk už dviejų metų visi studentai peris iš 6 metų apmokymo laiko į 5 metų. Kas tuomet bus? Tuo labiau, kai iš viduriniųjų mokyklų ateina jaunimas labai menkai

## OŽKOS METAI

## Iš atsiliepimų apie albumą „Liudas Truikys“

**Šarūnas Nakas** nenormaliai gražiai padaryta knyga, kaip sakralinis objektas tiesiog. 😊  
Patinka · Atsakyti · 1 · Rugsejo 13 d., 15:40

**Daina Narbutiene** jau girdėjau, kad ji tokia, eisu ieškot  
Patinka · Atsakyti · 1 · Rugsejo 13 d., 15:42

➔ Žūrėti daugiau atsakymų

**Laisvyde Salciute** Buvau Truikio bute iš karto po jo mirties. Įvesdinta muziejinių. Įspūdinga. Visi dailininkai dar buvo "savo vietose". Nepamirštama atmosfera, tarsi tiek jis, tiek Marijona trumpam išvykę... 😊  
Patinka · Atsakyti · 3 · Rugsejo 13 d., 17:55

**Daina Narbutiene** Taip paprastai L. Truikio albumo negalėjai gauti (straipsnio ištrauka po 3 etų)... Skambutis į Dailės akademijos knygynėlį: neee, dar neprekiuojame, žinokit, dar visai neaišku, kada gausim. Kaina? Neeee, dar nežinom, bandykit pasiskambinti vėliau. Kada? Neeee, nežinome... Skambutis į Dailės akademijos leidyklą: oi, ne, dar neprekiuojame, taip, jau atspausdinta, galite pasižiūrėti mūsų tinklapyje, bet neaišku, kada pardavinėsime, dar negavom savo dalies. Kada? (juokas) Na, sunku pasakyti, matot, su šiuo leidiniu ilga istorija.. Ak, žinote? Tai suprantat. Ar teatro ir kino muziejus parduoda? Gal jie ir parduoda, su muziejum ir aiškinamės, paskambinkit-paskambinkit jiems (juokas), iki iki... Skambutis į teatro, muzikos ir kino muziejų: laba diena (reikšmingai taisyklingas atsakymas muziejiaus gale), ne, ponai, dar neprekiuojame. Kada? Matote, turime kelis egzempliorius pasidėję ant stalo ir džiaugiamės, laukiame savo dalies. Kada? Oi, ponai, pasukite laikas nuo laiko, gal bus naujienų. Taip, viso geriausio.  
Patinka · Atsakyti · 6 · 8 val.

**Šarūnas Nakas** maža leidykla, didelė galia.  
Patinka · Atsakyti · 7 val.

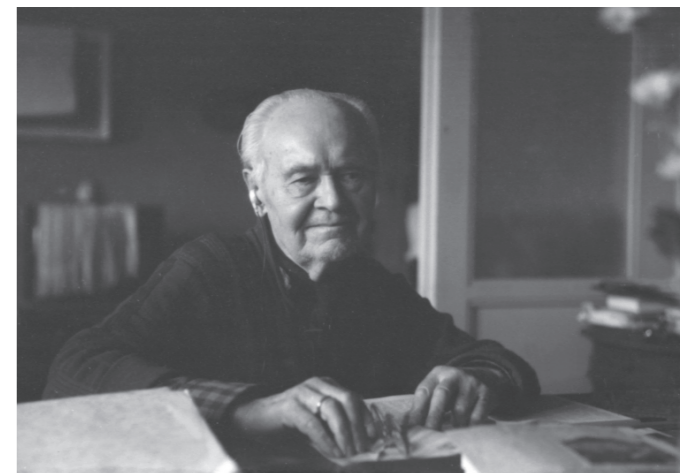
**Jūratė Čerskutė** Realiai to ir tikėjaisi, blemba. Čia tas pats kas su Luckaus knygom iš pradžių buvo: niekas nieko nežino, siunčia ten, o iš ten dar ten.  
Patinka · Atsakyti · 7 val.

**Aiste Paulina** Dailės akademijos leidykla - tai reiškinys! Nafig jiems tie jūsų vargani pinigėliai.  
Patinka · Atsakyti · 1 · 7 val.

➔ Rašyti atsakymą...

**Daina Narbutiene** man patinka Edmundo Gedgaudo šelmiškas požiūris - Truikys! Tenka sutikti. Albumą leido ne vienas leidėjas, todėl viskas trejinasi.  
Patinka · Atsakyti · 6 val.

## LIETUVIŲ DAILININKAI



Keramikas, profesorius Liudvikas Strolis. 1994. *V. Jankausko nuotr.*

paruoštas aukštosios mokyklos dailės studijoms. Puikiai tai matau iš pirmojo kurso studentų mokslinio lygio, kuomet vidurinė mokykla nesugeba suteikti mokiniams minimalių žinių iš visų disciplinų, kaip lietuvių kalbos, matematikos (geometrijos), fizikos, biologijos, istorijos, geografijos, o ką bekalbėti, kuomet psichologijos mokslo pagrindų visai nežino. Kokie iš jų gali būti dailininkai ateityje?

1965. 01. 10

<..> Buvau šiandien Pirmojoje respublikinėje akvarelistų parodoje. Paroda nelygi. Yra keletas profesionalių akvarelistų, kurie įvaldė šią techniką ir sugeba jos meninius privalumus sąmoningai išnaudoti savo darbuose. Rimčiausias jų – Napoleonas Petrulis. Jo akvarelės geresnės negu jo skulptūros: paprastos, nuoširdžios, blaivos, be jokių efektų. Jo teptukas lieja akvarelę labai paklusniai ir disciplinuotai, tai nereiškia sausai. Priešingai – labai daug jose nuoširdumo, betrapškumo, gyvo gamtos virpesio ir didelis faktūrinis turtingumas. Panašūs, nors kiek sausesni ir akademiškesni, senesnieji Jono Buracho darbai, kuriuose yra ir daug poezijos, kaip pvz., Žem. ūkio techniku Aukšt. Fredoje Kaune. Bet tai darbai iš 1949 metų. Daugiau pretenzingumo ir efektingumo yra Jono Budrio darbuose, nors kai kurie jų yra įvairūs ir įdomūs, kaip sąmoningo subjektyvaus koketavimo primityvizmu, kaip „Senas sodas“. Padrikas ir atsitiktinis, silpnai disciplinuotas atrodo Stauskas, nors tapybinį jautrumą ir poezijos nuovoką turi. Visi kiti silpnesni. Pvz., Aug. Savickas nesupranta akvarelės, traktuoja ją taip pat eskiziškai kaip ir aliejinių potėpių palaidus užmetimus, juo labiau, kad jo spalviniai efektai labai nesudėtingi; pora ryškių šviesių spalvų pro storų juodų linijų tinklą sudaro šviečiančio vitražo spindėjimo efektą, išgauta su skoniu. Tuo jis parodė savo amatininkišką įgudimą, meistriskumą pigiems pavirštinėms efektams išgauti. Visi kiti atrodo kaip diletantai, skemdieniniai dailininkai mėgėjai, bandą surasti poetinį efektą – gana pigų iš lengvos akvarelės technikos. Savo blankumu ir beveik bejėgiškumu nemaloniai nustebino Petr. Aleksandravičius, anksčiau gana jautriai tapęs akvarelė. Toks pat ir a. a. Juozas Mikėnas. Po vieną kitą įdomesnę akvarelę davė: Kučas, Kontrimas, Abramavičius, Kmieliauskas. Visi kiti labai vidutiniški. Nei vienam jų neprilygti Kajetono Šklėriaus atsieikimams.

Drauge antrą kartą mačiau ir Antano Gudaičio atskaitinę parodą. Įdomi. Apie ją reikėtų atskirai pasakyti, nes įdomi kūrybinė asmenybė, aiškiai bręstanti su laiku ir gilėjanti kaip profesionaliai, taip ir kūrybiniai, nors išaugo iš labai paviršutiniško 1930 metais paryžietišku madų mėgdžiojimo ir demagoginio efekto gaudymo. Parodai kenkia stipriai tai, kad labai daug prikišo savo ankstyvų ir stipriai jau pajuodavusių darbų, kurie aiškiai pasenę ir sudaro tik archyvinę medžiagą. Stipriausias jis vienok daugiausiai realistiniuose darbuose, kaip „Banda vidurdienį“, „Ar jau paukščiai skrenda?“, „Močiutė“, „1863 metų sukilimas“, kai kurie portretai. Juo daugiau laisvesnė tapybinė forma randasi, tuo jis atrodo skystesnis, neryžtingas, nelabai suvokiantis savo ieškojimų uždavinių, tikslus. Bet vistiek tai mūsų daugiausiai sąmoningas, galvojantis ir kultūringiausias tapytojas.